

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De malo. Cap[itulum] iii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

qd sit in oratione deprecandū.

De malo. Cap. iij.

Mali autem iam an diffi-
nitiu⁹/ mortē eter-
nam vel qd ad il-
lam impellit et aggrauat. Om-
ne igitur malū hominis qd oran-
do deprecari cōuenit: aut ē mors
eterna: aut mortis eterne meri-
tū: aut meritoriu⁹: aut est malū
priuatoriu⁹: aut obduratoriu⁹.
Malū qd est mors eterna/ nil
aliud est q̄ eterne vite que de-
est priuatio: sicut nec mors cor-
poris nil aliud est q̄ vite corpora-
lis amissio. Malū qd est meri-
tum mortis eterne/ mal⁹ act⁹
est: siue interior/ vt mentis/ q̄
lis est actus odiendi vl' inuidē-
di: siue corporis/ q̄lis est act⁹
furandi vel occidendi. Malū
meritoriu⁹ mortis eterne/ vitii
mentis est. i. mala q̄llras anīe/
qua homo ad malos actus im-
pellit: et est velut quoddā male
actionis instrumentū. Malū
priuatoriu⁹ nō aliud est q̄ pua-
tio iusticie: q̄n p infusionē gra-
tie spūalis purgari ac iustifica-
ri non meret. Malū s̄o qd ob-
duratoriu⁹ dicitur / obduratio
cordis est: q̄n peccator diuina
deserente gratia ita obduratur
in malo: vt nulla cordis contri-
tione compunctus remissione
peccatorū accipiat. De his er-
go malis breuiter agendū est:
nōn eo quidē ordine quo sunt
enumerata: sed quo solent bo-

minibus euenire: quē admodū
et de bonis paulo ante tractau-
mus. Sed vt ad hoc competē-
tius accedam⁹: de alio quodā
malo qd his omnib⁹ et pri⁹ est
ordine et miserabilius: aliquid
est premitendum.

Capitulum quartū.

Primū igitur malum ho-
minis: et quo pcedente
hec omnia subsequunt⁹
illa est miseria q̄ impendet ei ex
eo q̄ eterno dei iudicio damna-
tus ac reprobatus est: sic tamen
vt illa dei reprobatio futur⁹ ei⁹
malis nec causaz pbeat/ nec in-
gerat necessitatē. Que quidem
diuina reprobatio in deo confi-
derata sancta et simplex est: nec
aliud q̄ eterna p̄scientia iudi-
cis/ futura certissime p̄uiden-
tis. Si autem in homine cōsidera-
tur illa reprobatio sup̄ma mise-
ria est: et omni remedio carens:
tanti videlicet principis arbi-
trio etiā anteq̄ esse incipias di-
splicere. Quid em̄ miseri⁹ esse
potest q̄ nōdū esse natū/ et iam
esse dānatū. Damnatū autē di-
cim⁹ nō diuina snia iā puniēte
immeritū: s; dei p̄scia p̄uidēte
mortalit⁹ peccaturū. et suo meri-
to puniendū. Hāc igitur dānatū
hois miseriā q; malis oib⁹ licet
cām nō pbeat/ certū tñ ordine
p̄figit: malū p̄iudicatoriu⁹ siue
p̄damnatoriu⁹ placuit appella-
ri. Est autē opposita fronte cō-
trariū p̄mo illi summoq; bono